

การศึกษาสภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Problems of Classroom Research of Office of the Basic Education
Commission: North Eastern Thailand

อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไธสง¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการสภาพวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,325 คน จาก 55 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi - stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 60 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลการวิจัยพบว่าปัญหาที่พบของครูนักวิจัยเกิดจากประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย ความคาดหวังในผลการวิจัย อายุราชการ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและการสนับสนุนของผู้บริหาร

คำสำคัญ : วิจัยในชั้นเรียน, สภาพปัญหาในการทำวิจัย

Abstract

This research aimed to study the problems of classroom research of Office of The Basic Education Commission teachers in Northeastern Thailand. The samples of this study are comprised of teachers from 55 schools under of Office of The Basic Education Commission. The instruments used in collecting data were the questionnaire concerning the problems of classroom research. Data consisted of the teacher levels and school levels using hierarchical linear model analysis by HLM program. The major results were as follows: Problems of classroom research of teacher levels that had significant were the experience of the teachers about researching, behavior that support researching agejob, Gender and school levels that had significant were the support by the administrators.

¹ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ E-mail: aduls.@cpnu.ac.th

Keywords : Classroom research, Problems of classroom research

บทนำ

การเรียนการสอนให้มีคุณภาพจะต้องพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยเฉพาะ เพราะถ้าครูทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วจะทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาในการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง การทำให้ครูมีสมรรถนะในการทำวิจัยนั้นจำเป็นต้องมีการวิจัยว่าสมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูในการทำวิจัยควรมีลักษณะเช่นใด และสภาพปัญหาในการทำวิจัยอย่างไร กระบวนการวิจัยและพัฒนาครูควรเริ่มจากการสำรวจสมรรถนะของครูตามความต้องการของสังคม (Eisele and Floreson, 1975 อ้างถึงใน ประภารัตน์ มีเหลือ, 2540 :67) เพื่อที่จะนำความรู้มากำหนดเป็นสมรรถนะที่พึงประสงค์ และจัดรูปแบบการพัฒนาครู การส่งเสริมและพัฒนาให้ครูเปลี่ยนบทบาทมาเป็นครุนักวิจัย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องทราบถึงปัญหาการทำวิจัยของครุนักวิจัยในอดีตที่มีการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถนะของครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจพบว่าประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยพฤติกรรมกรรมการแสดงออก ความสามารถทางวิชาการ ทักษะคิดต่อนักเรียนและวิชาที่สอน ความสัมพันธ์กับนักเรียน วิธีการสอน การวัดผลประเมินผล การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดบรรยายภาคการเรียนการสอนประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน วิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนการสอน ความรู้วิชาชีพ และผลที่คาดหวังในตัวผู้เรียน (ภัทรา จินดาศรี, 2530 : 85) และยังพบว่าสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบคือ 1)องค์ประกอบระดับบุคคล ได้แก่ จำนวนครั้งที่เข้าอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย 2) องค์ประกอบระดับองค์กร ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร แหล่งศึกษาค้นคว้า และที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงในการวิจัย (ธีรวัฒน์ ฆะราช, 2546 : 68, สุพรรณณี สิ้นโพธิ์, 2546 : 131-134) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น ซึ่งผลการวิจัยในลักษณะนี้จะช่วยให้ทราบถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยตรง และให้ภาพรวมของระบบโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างระดับ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และการจัดการเรียนการสอนของครูต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 144,080 คน (รายงานจำนวนครูสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2557)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,325 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วย ประเด็นหลัก 3 ประเด็น คือ ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม และบริบทโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูล จำนวน 1 ครั้ง ดำเนินการโดยจัดส่งแบบสอบถามและแบบทดสอบวัดสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,100 ชุด ซึ่งได้รับการตอบกลับจำนวน 1,550 ชุด ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบเบื้องต้น พบว่าได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ ครบถ้วน จำนวน 1,240 ชุด เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้รับตอบกลับ ผู้วิจัยทำการลงรหัสรายชื่อครู สถานศึกษาและจังหวัดที่สามารถแยกแยะได้ว่าผู้ตอบเป็นครูโรงเรียนใด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ การหาคุณภาพของเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัย รายละเอียดของการวิเคราะห์มีดังนี้

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถามได้แก่ สถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่มุ่งวัด (Item Objective Congruence;IOC) สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (Cronbach' s alpha) และสถิติที่ใช้ในการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยวิธี Item total correlation

1.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ สถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่มุ่งวัด (Item Objective Congruence;IOC) สถิติที่ใช้ในการหาค่าความยาก (p)

ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามอิงกลุ่ม หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธี คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ใช้สูตร KR-20

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรด้วยสถิติภาคบรรยายเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและการแจกแจงข้อมูลของกลุ่มตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างตัวแปรระดับครู และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างตัวแปรระดับโรงเรียน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัย

3.1 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบจัดลำดับขั้น (hierarchical regression analysis) เพื่อศึกษาภาพรวมขอสภาพปัญหาในระดับครูทั้งหมด เพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (Hierarchical Linear Model) ในการวิเคราะห์ระดับครู

3.2 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบจัดลำดับขั้น (hierarchical regression analysis) เพื่อศึกษาภาพรวมระดับโรงเรียนทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (Hierarchical Linear Model) ในการวิเคราะห์ระดับโรงเรียน

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมของครู (COMTOT) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (COMTOT) มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (COMTOT) กับตัวแปรอิสระระดับครูโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น (hierarchical regression analysis) เพื่อศึกษาภาพรวมของตัวแปรอิสระระดับครูทั้งหมดว่ามีตัวแปรใดบ้างที่เป็นปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (COMTOT) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อนำไปวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (hierarchical linear model) ในการวิเคราะห์ระดับครู พบว่าชุดของตัวแปรอิสระระดับครูมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (COMTOT) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.50 และชุดของตัวแปรอิสระระดับครูสามารถอธิบายความแปรปรวนของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมได้ร้อยละ 30 โดย ตัวแปรเพศ (GEND) ตัวแปรอายุราชการ (JOBAGE) ตัวแปรความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย (EX1) ตัวแปรลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย (CHRTOT) และตัวแปรความคาดหวังในการทำวิจัย (EXPTOT) สามารถทำนายปัญหา

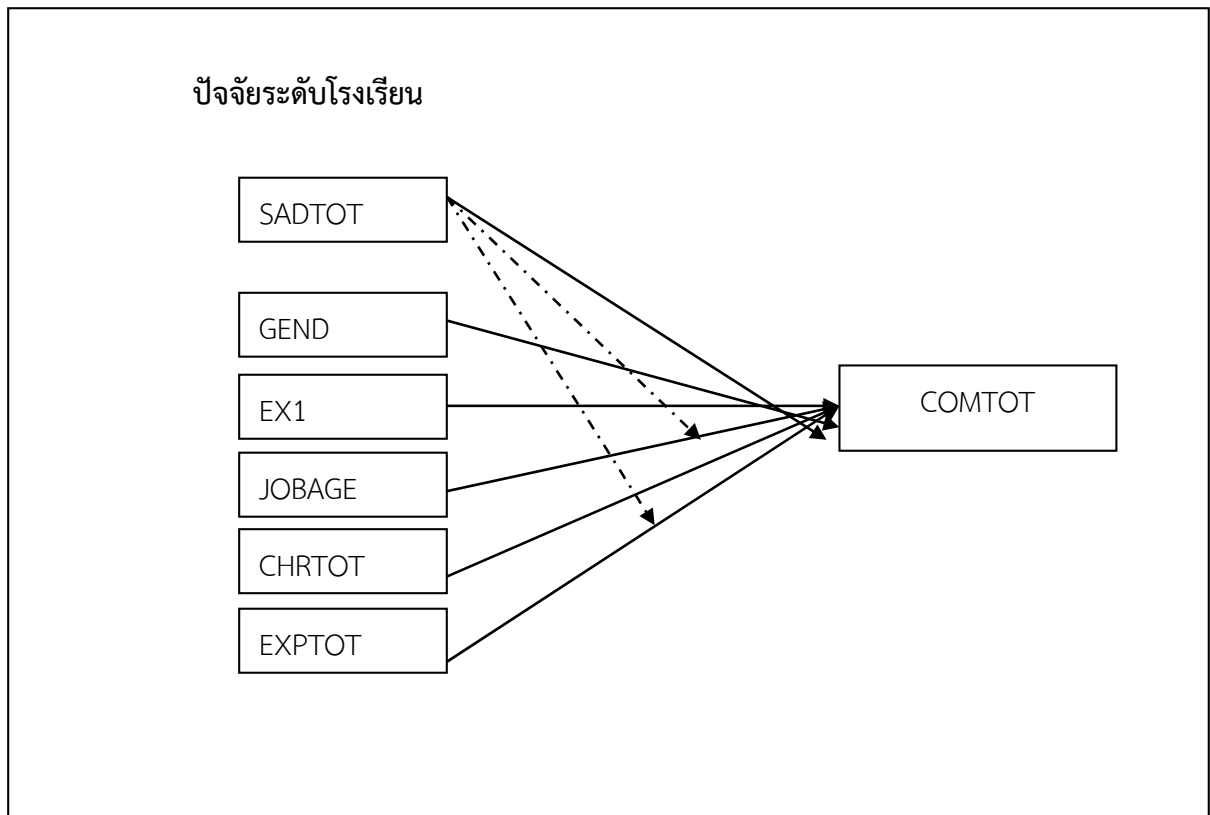
การทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น (hierarchical regression analysis) ผู้วิจัยนำตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม มาวิเคราะห์ในระดัครู ได้แก่ ตัวแปรเพศ (GEND) ตัวแปรอายุราชการ (JOBAGE) ตัวแปรความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย (EX1) ตัวแปรลักษณะนิสัย ที่เอื้อต่อการทำวิจัย (CHRTOT) และตัวแปรความคาดหวังในการทำวิจัย (EXPTOT)

1.2 วิเคราะห์ตัวแปรค่าเฉลี่ยของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (MCOMTOT) กับตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น (hierarchical regression analysis) เพื่อศึกษาภาพรวมของตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนทั้งหมดว่ามีตัวแปรใดบ้างที่สามารถทำนายค่าเฉลี่ยของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (MCOMTOT) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่อนำไปวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น (hierarchical linear model) ในการวิเคราะห์ระดับ พบว่าชุดของตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม (MTTCOM) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.628 และชุดของตัวแปรอิสระระดับโรงเรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมได้ร้อยละ 40 โดยตัวแปรการสนับสนุนของผู้บริหาร (SADTOT) ตัวแปรแหล่งค้นคว้าในการวิจัย (LIBTOT) ตัวแปรวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย (EQRTOT) สามารถทำนายสภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรอื่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรที่ปรึกษาในการทำวิจัย (ADRTOT)

ผลจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบลดหลั่น (hierarchical regression analysis) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปร ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมาวิเคราะห์ในระดัโรงเรียน ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของผู้บริหาร (SADTOT) ตัวแปรแหล่งค้นคว้าในการวิจัย (LIBTOT) ตัวแปรวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย (EQRTOT) แต่มีอีกหนึ่งตัวแปรที่เกือบ จะสามารถทำนายค่าเฉลี่ยสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายค่าเฉลี่ยปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมได้ นั่นก็คือตัวแปรที่ปรึกษาในการทำวิจัย (ADRTOT) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาวิเคราะห์ร่วมกับตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติในระดับโรงเรียนด้วย

ภาพสรุปผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมของครู (COMTOT)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายดังนี้

1. ปัจจัยระดับครูที่เป็นปัญหาต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย อายุราชการ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ความคาดหวังจากผลการทำวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1.1 ครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย ผลจากการวิจัยพบว่าความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยที่มีอิทธิพลวิจัยในชั้นเรียนมากซึ่งสอดคล้องกับวันทนา ชูช่วย (2533) พบว่าผู้ที่ทำวิจัยส่วนมากจะมีประสบการณ์ในการวิจัยและครูที่ไม่ทำวิจัยนั้นมีสาเหตุจากการที่ไม่มีประสบการณ์ในการวิจัยและยังพบว่าครูที่ทำวิจัยส่วนมากจะมีประสบการณ์ทำวิทยานิพนธ์ในขณะที่เรียนในระดับบัณฑิตศึกษาและทำเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ และผู้ที่ไม่ได้ทำวิจัยนั้นมีประสบการณ์เกี่ยวข้องเพียงเป็นผู้ให้ข้อมูลอาจจะโดยการให้สัมภาษณ์หรือโดยการตอบแบบสอบถามเท่านั้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ครูมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย เช่น เคยทำวิจัย เคยให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัย เคยช่วยนักวิจัยทำวิจัย เคยทำโครงการวิจัยในขณะที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี เคยทำ

วิทยานิพนธ์ในขณะศึกษาในระดับปริญญาโท หรือเคยทำวิจัยเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการวิจัยที่สามารถที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนได้

1.2 ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยมีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะนิสัยบางประการที่เอื้อต่อการทำวิจัย เช่น มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร เป็นนักอ่านมีความละเอียดรอบคอบ มีความคิดอิสระริเริ่มสร้างสรรค์และเห็นโอกาสที่จะเกิดการเรียนรู้ ซึ่งก็คือ การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับประภารัต มีเหลือ (2540) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของครูนักวิจัย พบว่า รายการสมรรถนะครูนักวิจัยที่สำคัญและจำเป็นมากที่สุดในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จ คือ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร เป็นนักอ่านมีความละเอียดรอบคอบ มีความคิดอิสระริเริ่มสร้างสรรค์และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจน์ สะเพียรชัย (2522) ที่ให้ความเห็นว่าผู้ที่ผลิตงานวิจัยได้มีคุณภาพมักจะมี คุณสมบัติและทักษะ ดังนี้ 1) มีความอยากรู้อยากเห็นอยู่เสมอ 2) มีความสุขเพลิดเพลินต่อกิจกรรมสร้างสรรค์ทางปัญญา ความคิดและการประดิษฐ์คิดค้นใหม่ๆ 3) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง 4) มีความรู้กว้างไกลและลึกซึ้งในสาขาวิชาของตนเอง

1.3 อายุราชการ ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุราชการมากจะมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่าครูที่มีอายุราชการน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีอายุราชการน้อย อาจจะเป็นครูที่มีความกระตือรือร้นที่จะขวนขวายหาความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบกับมีความรู้ด้านวิทยาการใหม่ ๆ ที่ได้มาจากการศึกษาที่พึงจบการศึกษามาไม่นานประกอบกับอาจจะมีเวลาในการทำงานมากกว่าครูที่มีอายุราชการมากเนื่องจากยังไม่มีภาระครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของสมใจ จิตพิทักษ์ (2532) พบว่า อายุการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์

1.4 ความคาดหวังจากผลการทำวิจัย ผลการวิจัยพบว่าครูที่ความคาดหวังในผลการวิจัยจะมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าครูที่ไม่มีความคาดหวังในผลการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่ความคาดหวังในผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนจะมีความมุ่งมั่นเพื่อให้ได้มาซึ่งผลที่หวังไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภโชค ปิยะสันต์ (2539) ทำการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษาพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูในด้านปัจจัยตัวครู คือ มีแรงจูงใจจากเกียรติยศชื่อเสียงและการเลื่อนขั้นเงินเดือน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรรณดา เต็นขจรเกียรติ (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัย พบว่า ความต้องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ส่งผลต่อการทำวิจัยของครู

1.5 สำหรับตัวแปรเพศ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบใส่ตัวแปรทั้งหมด เพื่อศึกษาภาพรวมของตัวแปรครูแล้วพบว่าตัวแปรเพศมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และเมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่นตอนวิเคราะห์ในโมเดลแบบง่าย (Simple Model) พบว่า เพศมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยเพศชายมีความสามารถต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าเพศหญิง แต่เมื่อวิเคราะห์ในโมเดลสมมติฐาน(hypothetical model) พบว่าไม่ส่งผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู หมายความว่าเพศไม่สามารถพยากรณ์ความสามารถต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เลย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเสมอภาคของทั้งเพศชายและหญิงในการที่จะรับรู้ เสริมสร้างประสบการณ์และความเสมอภาคทางความคิดที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวภา เจริญบุญ (2537 : 56) ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในโรงเรียน พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ปัจจัยระดับโรงเรียนที่มีผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนของผู้บริหารมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน มีหน้าที่บริหารงานภายในโรงเรียน เป็นผู้วางนโยบายและจัดสรรภาระหน้าที่รับผิดชอบแก่ครูในโรงเรียน สร้างแรงจูงใจและหลักการในการพัฒนาครูผู้สอนและพัฒนา นักเรียนถ้าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนใจและความสำคัญเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการส่งเสริม เกี่ยวกับการทำวิจัยก็จะเป็นการกระตุ้นให้ครูในโรงเรียนสนใจที่จะทำวิจัยและมีความพร้อมที่จะทำวิจัยส่งผลให้ครูมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ บุญยาพร ฉิมพลอย (2544) ได้ศึกษาผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนให้ครูทำวิจัยได้สำเร็จ ได้แก่ นโยบายของผู้บริหารที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และการได้รับยกย่องจากผู้บริหาร นอกจากนี้ นลินี วารี (2544) ได้ศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่เสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุน อำนวยความสะดวกให้อย่างจริงจัง และต้องการให้เป็นผู้สามารถให้คำปรึกษาและแนะแนวทางในการวิจัยในชั้นเรียนได้

2.2 สำหรับตัวแปรวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย แหล่งค้นคว้าในการทำวิจัย ที่ปรึกษาในการทำวิจัย แหล่งเงินทุนในการทำวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบใส่ตัวแปรทั้งหมด เพื่อศึกษาภาพรวมของตัวแปรโรงเรียนแล้ว พบว่าตัวแปรวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย แหล่งค้นคว้าในการทำวิจัย ที่ปรึกษาในการทำวิจัย แหล่งเงินทุนในการทำวิจัยมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่นพบว่าตัวแปรเหล่านี้ไม่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู หมายความว่า ตัวแปรวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย แหล่งค้นคว้าในการทำวิจัย ที่ปรึกษาในการทำวิจัย แหล่งเงินทุนในการทำวิจัยไม่สามารถพยากรณ์การทำ

วิจัยในชั้นเรียนได้เลย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันโรงเรียนได้รับอุปกรณ์มาจากรัฐบาล มีแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ และมีแรงจูงใจในการทำวิจัยโดยใช้ทุนส่วนตัวของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งไม่ได้ใช้ทุนในการดำเนินการวิจัยมากนัก ประกอบกับการประเมินคุณภาพครูประเมินจากผลการทำวิจัยในชั้นเรียนรวมถึงการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะก็ใช้รายงานการวิจัยในชั้นเรียนร่วมประเมินด้วย ดังนั้นตัวแปรดังกล่าวจึงไม่ส่งผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในแต่ละโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภโชค ปิยะสันต์ (2539) ทำการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษาพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูในด้านปัจจัยตัวครู คือ มีแรงจูงใจจากเกียรติยศชื่อเสียงและการเลื่อนขั้นเงินเดือน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรธนา เต็นขจรเกียรติ (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยพบว่า ความต้องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นผลงานในการขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 ส่งผลต่อการทำวิจัยของครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้สารสนเทศที่สำคัญ คือ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย อยุ่ราชการ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและความคาดหวังในผลการวิจัย เป็นปัญหาที่มีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนการสนับสนุนของผู้บริหาร เป็นผลระดับโรงเรียนที่ล้วนมีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากผลการวิจัยได้ทำให้ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูมีลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเริ่มปลูกฝังตั้งแต่กระบวนการผลิตครู ครูตั้งแต่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรปลูกฝังครูให้มีนิสัยเป็นนักคิด นักเขียน นักอ่าน ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนด้วย
2. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้การสนับสนุนครูที่ทำวิจัยในทุกๆ ด้านเช่น สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูไปอบรมการทำวิจัยซึ่งสถาบันหรือหน่วยงานต่างๆ จัดขึ้นส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย สร้างแรงจูงใจและให้ความสำคัญกับผลงานวิจัยที่ครูทำขึ้นโดยการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ทำวิจัย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยข้างต้นควรนำตัวแปรที่ทำให้เกิดปัญหาหรือตัวที่มีอิทธิพลในการทำวิจัยของครูไปพัฒนาและส่งเสริมให้ดีขึ้น พร้อมทั้งมีการทำการติดตามประเมินผลเป็นระยะอาจจะมีการประเมินหรือทดสอบตามตัวแปรข้างต้น โดยกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาครูนักวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

- เยาวภา เจริญบุญ. (2537). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวัฒน์ ฆะราช. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยระหว่างครุฑนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการและความต่อเนื่องทางการทำวิจัยแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ครุฑศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นลินี วารี. (2544). ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญยาพร ฉิมพลอย. (2544). ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภารัตน์ มีเหลือ. (2540). การศึกษาสมรรถภาพของครุฑนักวิจัย. วิทยานิพนธ์ครุฑศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจน์ สะเพียรชัย. (มกราคม-เมษายน, 2524). สรุปคำบรรยายเรื่องแนวโน้มการวิจัยในปัจจุบัน. วารสารการวัดผลการศึกษา. 3 : 62-68.
- ภัทรา จินดาศรี. (2530). การวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครุฑคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครตามการประเมินโดยตนเองและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ครุฑศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันทนา ชูช่วย. (2534). การทำวิจัยในโรงเรียนของครุฑมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณดา เด่นขจรเกียรติ. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศุภโชค ปิยะสันต์. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จ. เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพรรณณี สีนโพธิ์. (2546) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมใจ จิตพิทักษ์. (2532). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). รายงานจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาปีการศึกษา 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.